

Понеже ежегодно класоветъ сж се увеличавали, то и помѣщението се е указало тѣсно.

Трѣбвало е да се търси ново помѣщение. На първо време сж използвали килията при църквата „Св. Спас“.

Но когато и тамъ се е указало недостатъчно, тогава погледитѣ на всички сж били насочени къмъ празната кжща на братя Сава и Евстати Паница, която е била въ съседство съ църквата „Св. Богородица“.

Въ запазената кореспонденция отъ Г-жа Евгения х. Д. Кисимова намѣрихъ следната бележка:

„Статаки х. Николовъ и Тодорица х. Параскевова, която на живота си, следъ умирање на съпруга ѝ, хариза дветѣ си кжщи за девически училища“.

Статаки или Евстати х. Николовъ е бащата на познатитѣ почтени търговци въ Виена отъ фирмата Братя Е. Паница.

А Тодорица е тѣхната майка, която е кръстница на Г-ца Ек. Миткова, отъ която и научихъ, кои сж сѣзи щедри дарители, които въ онази тъмна епоха сж подарили дветѣ си кжщи, съседни една до друга, за девически училища.

„Когато ние влѣзохме въ това здание да се учимъ, казва госпожицата, то бѣше тъмно, нѣкжде съборено, стълбата повредена, но после всичко се ремонтира и поправи“. За премѣстването на класното девическо училище отъ „Св. Константинъ“ въ училището при „Св. Богородица“ (кжщата на Паница) помнятъ и разказватъ Г-ца Екатерина Миткова и Г-жа Зафира Люцканова — Момчилова.

Отъ равномѣтката на дружеството узнаваме, че презъ 1874 год то е похарчило 3,000 гроша за ремонтъ на училището. Този ремонтъ е извършенъ именно въ подареното училище*).

Съ намиране на подходяще помѣщение и приспособяването му за нуждитѣ на училището, върви и засилването и разширяването на девическото образование въ Търново.

Още презъ учебната 1872/73 год. е назначена желаната главна учителка въ лицето на Г-жа Т. Д. Енчева.

И въ първото издадено свидетелство на ученичката Андони Илиева Попова, по-после майка на нашия съгражданинъ Илия Н. Златевъ, завършила презъ 1874 г. IV класъ на девическото училище, виждаме да се пише на свидетелството:

Главна учителка: Т. Е.

Нейна замѣстница: Райна Кесякова

Учителка: Елена х. Ангелова.

*) Зданието на Паница служеше за училище и следъ Освобождението. Къмъ 1888 год то биде разрушено и построено ново здание, което отъ 1891 година почна да се използва за училище.